

ANP-foto ©

Fanclubjaar '78

Hallo, daar zijn we weer. Een nieuw jaar, nieuwe ideeën, nieuwe activiteiten (Far out), nieuwe teleurstellingen en al wat ons nog meer te wachten staat. Maar we houden de moed er in en gaan door. Veel Denver-"nieuws", goed nieuws over de Fanclubdag enzo (terwijl dat nog maar het begin van het spektakel is) en nog veel meer.

Ook iets ouds. Dank voor de vele kaarten zoals deze: (van Ellen Pijls)

Wat er in dit blad staat?
Dit:

DENVER:

P. P. & P.
Kort en niet veel

FANCLUBNIEUWS:

Margriet
Spreek van de maand
Bakker's Hit Tip
Uitslag puzzle nummer 6
We zijn het zat!
3e Fanclubdag - 1978

Dank.

RUBRIEKEN:

Songteksten
Puzzel nummer 7
Top 10
Gegevens Fanclub
Inhoudsopgave

WE ZIJN HET ZAT !!

Nee, niet de Fanclub want daar gaan we stug mee door. Maar wel al die shows van John Denver, die in het buitenland op de T.V. komen.

België, Duitsland (Mc Cloud), Engeland, Amerika, maar geen Nederland. Ja, de onderhandelingen zijn hierover gaande maar dat was in 1977 ook al het geval. Het schijnt dat er veel moeite moet worden gedaan om een goede artiest voor de T.V. te krijgen.

Misschien komt dit alles wat "negatief" over maar als je er vaak mee te maken hebt dan ben je het toch erg vlug zat.

Daarom het volgende plan. En als iedereen mee doet dan lukt het zeer zeker. Maar dan ook wel iedereen. Nee niet zeuren van "dat kinderachtige gedoe" gewoon doen. Als je jezelf er geen plezier mee doet dan wel die vele andere Denver-fans.

Je pakt een briefkaart. Zet daarop als afzender je eigen naam en adres en adresseer deze als volgt:

Algemene Vereniging "Radio Omroep",
t.a.v. Drs. J. Dubbelboer,
Postbus 2,
HILVERSUM.-

Op de achterkant zet je in eigen woorden neer waarom jij zo graag John Denver op T.V. ziet en je herinnert daarbij aan de brief die je in het Fanclubblad hebt zien staan waarin de AVRO toezegde op 18 juli 1977 het programma "John Denver and Friends" uit te zenden. Niet te fel te keer gaan want anders trekken ze zich er niets van aan. En dat is niet de bedoeling. Dus: doen en wachten op het succes van je inspanning. Alsvast bedankt namens "velen".

3^E FANCLUBDAG . '78

Terwijl de herinneringen aan de tweede Fanclubdag nog in ons rondtollen hebben we toch al zitten denken aan de volgende. Daar wil ik graag al iets over zeggen. Natuurlijk niet te veel anders is de lol eraf.

De bedoeling is dat op 10 juni een twee-delig programma zal worden gepresenteerd, verdeeld over de middag en de avond. Het middaggebeuren zal enige overeenkomst vertonen met hetgeen in 1977 heeft plaatsvonden terwijl de avond zelfs voor ons ongelooflijk goed belooft te gaan worden. Beloofd, want de ideeën moeten nog worden uitgewerkt en daarbij moet je met erg veel dingen rekening houden. Maar..als..het..lukt..dan wordt het me toch een unicum. Onvoorstelbaar goed.

Terug naar de middag. Daarin hebben we wederom een talentenjacht. Gezien de positieve geluiden in '77 vonden we dat dit weer moest gebeuren. Iedereen die dus denkt dat hij of zij iets kan op Denver gebied kan alvast gaan oefenen. Daarbij komt dat het dit jaar natuurlijk veel professioneler gaat dan vorig jaar. Aldoende leert men, niet waar. Het wordt net echt, met een podium, een decor, een professionele installatie enzovoort. Daarnaast ook weer een soort quiz. Wel anders maar het idee blijft toch enigszins eender.

Dit wat betreft hetgeen nu bekend is over het programma waarin de leden hun inbreng kunnen hebben. Daarnaast zijn er ook nog andere dingen. Maar meer hierover in de volgende nummers. Hou in ieder geval 10 juni vrij want deze 3e Fanclubdag (in Zwijndrecht, onze "thuisbasis") mag nu niemand missen. (23 september is vastgesteld als reservedatum voor het geval de 10e juni teveel problemen oplevert).

BAKKER'S HIT TIP

Misschien is het opgevallen dat ik tot op heden voor deze rubriek nummers heb genomen die je kunt omschrijven als "rustig". Ook voor deze keer zo'n nummer. Waarom ik dat doe, is heel eenvoudig: het is mijn persoonlijke keuze. En ik hoop een keus die velen met mij maken. Want muziek van John Denver is rust. Misschien wel de machteloosheid tegenover vele dingen. John houdt het daarom niet altijd "rustig". Soms "schreeuwt" hij het ook uit. Maar de muziek, de teksten en de rust die hij ons geeft vormen toch wel voor een groot gedeelte het "typische" van John Denver.

I'm sorry

Je excuses aanbieden is meestal niet iets dat je even doet. Je geeft daarbij iets van je zelf. Dat doet John ook in "I'm sorry". Hij geeft zichzelf helemaal in dit lied.

Aan wie hij dit doet behoeft geen nadere verklaring.

Eén ding staat vast. Hij vindt het verschrikkelijk dat hij alleen is. Dat merk je uit iedere regel. Het zou teveel worden om dat allemaal te verklaren maar een paar wil ik toch graag onder de aandacht brengen.

"It's cold here in the city". Een stad die de warmte uit behoort te stralen van de vele mensen die daar zijn en de drukte die daar heerst geven John geen warmte. Bij de diepe gedachte aan iemand, die daarbij nog niet aanwezig is ook, ontnemen hem alle gevoel voor temperatuur. Hij voelt zich eenzaam en mist de warmte die van de "gemiste persoon" uitgaat.

"I'm sorry for all the lies I told you". Op dit moment vullen de gedachten aan alle onwaarheden die hij verteld heeft hem met schuldgevoel. In

dit moment van zwakte krijgt hij spijt van zijn ondoordachte leugens; al zijn het misschien alleen maar leugentjes om bestwil. Met al die leugens is hij niets opgeschoten. Ja, misschien één ding; dat hij eenzaam is.

Bij dit alles hoopt hij dat dit een kwestie van voorbijgaande aard is. Precies zoals de wind. De wind, die het kenmerk is van deze hele L.P. en die je ook in dit nummer hoort suizen. Een lied om het koud van te krijgen.

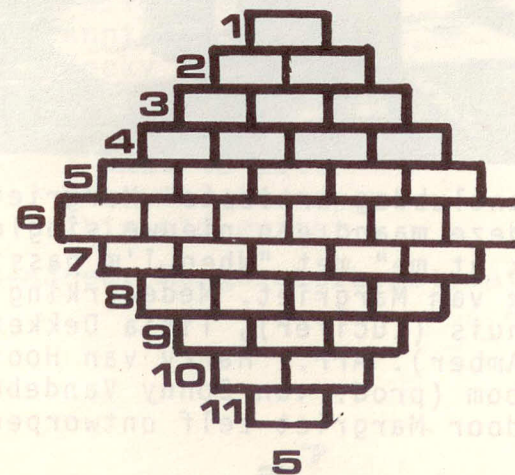
"I'm sorry for the song, I took this time".

DENVERRRRRRRRRRRR

PUZZEL * HOEK * NR 6 *

Geen moeilijke puzzle. Geen prijs ook dit keer. Iedereen heeft prijs dit keer. Wat je hebt gewonnen? Een nieuw Denver jaar, een vervolgverhaal over John en drie splinternieuwe songteksten. Meer krijg je niet. Sorry.

1. Klinker	5. Jong boerenmeisje	
2. lidwoord	6. C.& W.-zanger	9. getal
3. boom	7. vogeljasje	10. voegwoord
4. Europeaan	8. soort klei	11. klinker

Van "onze Fanclubdag-artieste" Margriet Markerink verschijnt deze maand een nieuwe single, getiteld "Take a look at me" met "When I'm passing by" als eigen nummer van Margriet. Medewerking verleenden Margriet Eshuis (Lucifer), Titia Dekker en Wanda Stellaard (Amber). Arr.: Harry van Hoof. Productie: Eric Boom (prod. van Conny Vandebos). De hoes is wederom door Margriet zelf ontworpen.

Kort en niet veel

Het gezegde: "geen nieuws, goed nieuws" gaan we al aardig in twijfel trekken als we er van uit moeten gaan dat dit geldt ten aanzien van de film "Oh, God" en een optreden van John in Nederland.

De film schijnt nog steeds onderweg te zijn naar Nederland om aldaar eerst weer gekeurd te worden.

En over een optreden "zijn de onderhandelingen nog niet begonnen, maar de contacten zijn er reeds". Amerika schijnt echter weer het struikelblok te zijn want daar geeft men geen enkele reactie.

En daar moet je het dan maar weer mee doen als "Denver-gek" zijnde.

Jammer; we zouden ook graag iets anders schrijven, maar aan de andere kant schrijven we ook graag de waarheid, en dat is dit.

TOP 10

			aantal notering- en:
1	1	Boy from the country	3
2	-	Rhymes and reasons	4
3	-	Follow me	4
4	-	Annie's song	5
5	2	Rocky mountain high	5
6	-	Back home again	5
7	8	Sunshine on my shoulders	5
8	-	I want to live	NIEUW 1
9	-	Starwood in aspen	1
10	5	This old guitar	3

Top-10-adres: Rengerskerkerstraat 28 I -
Amsterdam.-

Oplossing puzzle nummer 6

Na invulling van de puzzle en de puzzle-regel zou je als slagzin moeten hebben gevonden:

EEN MUZIEKVOL DENVERJAAR.

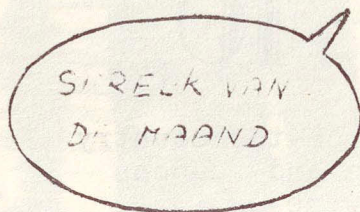
Het boekje of het postpapier gaat naar Truus Sliepen, Vlodropperweg 2 te Posterholt (L).

DANK:

Aan allen die ons een voorspoedig 1978 toewen-
(st)en.

Aan allen die vonden dat f 12,50 een minimum
bedrag was.

Aan allen die ons steunden, schreven, belden,
hielpen en die lid bleven (werden).

500 leden zit er niet in
maar 175 vormen het begin

Wie weet
er nog
een goede
spreuk van
de maand?

Poems, Prayers & Promisses:

In nummer 5 van 1977 schreven we voor het laatst over het boek met de hierboven gegeven titel. We komen er nu nogmaals op terug maar wel met verschrikkelijk goed nieuws. Vanaf nu, gedurende 12 fanclubbladen zullen we omstreeks 10 pagina's aan dit boek wijden. Tien pagina's met tekst en foto's over John Denver. Sorry voor diegenen die het boek direkt hadden willen kopen. Ze zullen "even" moeten wachten.

We hebben wel iets anders voor diegenen in petto. In nummer 2 hopen we meer te kunnen vertellen over de P.P. & P.-verzamelband waarin je alle delen kan bundelen tot een echt boek.

Aan het eind van deze serie volgt dan als afsluiting een inhoudsopgave met paginanummers zodat je alles eenvoudig terug kunt vinden.

In ieder nummer zullen we drie hoofdstukken uit het boek afdrukken. Mocht er echter veel "ander nieuws" zijn dan zal dit aantal worden vermindert tot twee of één.

Tenslotte dank aan allen die hun medewerking hebben verleend bij de tot stand koming van dit bijzondere boek. Ook dank voor het geduld dat diegenen hebben opgebracht aan wie het boek reeds was toegezegd. We gaan nu graag beginnen aan:

één en al:

JOHN DENVER

INLEIDING

De tijd is gekomen om de lof te zingen van John Denver, de "Sunshine-boy" van de zeventiger jaren, held van een optimistische generatie, voor alle leeftijden van 8 tot 80 jaar. En voor het geval dat je het nog niet wist, de populairste entertainer van 1976! Achter dat grootmoedersbrillette en die door de zon gebleekte haren schuilt een verschrikkelijk leuke jongen, die nog net zo eenvoudig en bescheiden is, als hij al zijn 34 levensjaren is geweest.

John is een zeer speciaal persoon, en wat belangrijker is een "Far-out" zanger van "echt ongelooflijke songs"! Zoals velen van ons heeft John zijn leven doorgebracht als een dromer, hij heeft altijd de mensen willen bereiken met zijn muziek en na een tiental jaren entertainment heeft Denver triomfantelijk de top bereikt. Hij wordt doorlopend gevraagd voor tv-specials, vult grote arena's zoals New York's Madison Square Garden met hem aanbidde fans en brengt elk jaar 1 of 2 nieuwe lp's op de markt en iedere plaat is gegarandeerd een million-seller. John Denver heeft het echt gemaakt aan de top, hij leeft in een droom die begon in de gedachten van de 13-jarige Henry John Deutchendorf jr.

De eerste keer dat hij een gitaar vast hield was 20 jaar geleden! Het is goed gegaan met John die erg weinig is veranderd sinds zijn eerste openbare optredens op Highschool. Beschreven als een 'jongensachtig leuk uitziende man' is John beslist één van de zuiverste beroemdheden van Amerika. De warme, bijna kinderlijke persoonlijkheid is echt en dat voelt zijn concertpubliek. En John is echt bewogen door de soort van reacties die hij krijgt van fans.

Denver goes '50s in a TV special.

John tijdens de bewuste TV-special "John Denver and friends"; gekleed als in de 50-jaren.

Een echte romanticus. John's affectie voor zijn lieflijke vrouw Annie, de adelaars die hoog boven zijn geliefde Rocky Mountains vliegen en zijn eigen vreugde voor het leven worden doorlopend verklaard in de prachtige muziek die hij opneemt - en wij vinden dat beslist geweldig!

HET BEGIN

De zoon van Erna en Henry John Deutchendorf, John, werd geboren op 31 december 1943 in een klein stadje in het zuidwesten, Roswell, New Mexico. Aangezien zijn vader werknemer is bij de Luchtmacht (hij heeft diverse onderscheidingen gekregen bij de Luchtmacht) verhuisde de fam. Deutchendorf erg vaak toen John klein was. Hij had het erg moeilijk om vrienden te vinden (plaatselijke kinderen werden verboden met luchtmachtkinderen te spelen) en nadat ze dicht bij luchtmachtbases hadden gewoond in Californië, New Mexico, Ohio en Japan vestigde het gezin zich tenslotte 3 jaar in Arizona. Daar kregen John en zijn jongere broer Ron goede vrienden en voelden zich veiliger dan in het verleden. Het was in deze tijd dat H.J.D. de muziek ontdekte.

Als kado voor zijn dertiende verjaardag gaf zijn grootmoeder hem een stoffige gitaar uit 1910, een instrument dat ze zelf in haar jeugd had bespeeld. John was opgewonden dat hij muziek kon maken en haalde zijn ouders over om hem nog dezelfde dag op te geven voor muziekles. Net zoals ieder Amerikaans kind leerde John de saaie theorielessen te vermijden die muziekles met zich meebracht. Hij vluchtte door baseball en football te spelen met andere jongens van de luchtmachtbasis. Hij was een gelukkige tiener genietend van het eerste echte huis dat hij gekend had.

Twee jaar later werd vliegenier "Dutch" Deutchendorf overgeplaatst naar een basis bij Montgomery, Alabama. John voelde zich niet op zijn gemak in het zuiden van Amerika - hij zou Alabama later beschrijven als "een plaats die erg verschilde van Arizona", vooral vanwege het racisme. Hij werd ingeschreven op een school alleen voor blanken een volle week voordat het schooljaar begon, iets dat hem alleen maar nog meer redenen gaf om een hekel aan zijn nieuwe woonplaats te hebben. Hij had het moeilijk om de problemen van een 15-jarige het hoofd te bieden en voelde zich niet op zijn gemak tijdens de eerste dagen van het schooljaar. Gelukkig merkte de leidster van het koor (John was het enige lid van het koor dat niet om discipline redenen was gedwongen om bij het koor te gaan) dat John de vraag op de informatiekaart "Kun je een instrument bespelen?" had beantwoord met een simpel, "Ja, ik speel gitaar". John werd er verlegen van toen ze hem vroeg om zijn instrument mee naar school te nemen, maar zijn klasgenoten haalden hem over om het wel te doen. De volgende dag zong John trillend van plankenvrees een liedje dat hij een paar weken daarvoor had geschreven. Hij was stomverbaasd toen de klas applaudiseerde; ze vonden het leuk! Het was de eerste keer dat hij voor anderen had gespeeld - met uitzondering van zijn ouders - en het was een succes. Zijn leven veranderde snel - plotseling groette iedereen hem op de gang en iedereen accepteerde de nieuwe schoolberoemdheid. Ook al waren zijn nieuwe vrienden verrukt van John's muziek en niet van zijn persoonlijkheid, (hij was zich bewust van dit feit), de erkenning deed hem goed. Na 15 jaar niet precies weten wie of wat hij was had John Deutchendorf een manier gevonden om iets aan andere mensen te vertellen. Hij groeide op en de muziek maakte zijn puberteitsjaren gemakkelijker.

Toen John wat rijper werd, begon hij de muziek serieuzer te nemen. Hij begon regelmatig te oefenen en speelde op plaatselijke danspartijen en feesten als dat mogelijk was. Vanaf die tijd werd John beschouwd als een musicus; hij speelde overal en altijd waar de mensen wilden luisteren. Hij dacht toen nog helemaal niet aan een carrière als musicus, dat kwam pas jaren later (dromen zijn natuurlijk wat anders, John fantaseerde dat hij een grote beroemde folk-zanger zou zijn die zoveel moest reizen dat hij een eigen vliegtuig nodig had met zijn vader als piloot).

De familie Deutchendorf verhuisde weer nadat ze twee jaar in Montgomery hadden gewoond. Er brak een drukke tijd aan voor John in Fort Worth, Texas: kerkkoor, 's middags football en baseball spelen en borden wassen in de winkel van Mc Crory. En natuurlijk was er de muziek die John speelde in de plaatselijke rock-and-roll band. Hij speelde op zijn elektrische Fendergitaar en zorgde voor het ritme. Natuurlijk was hij ook de zanger en voor inspiratie wendde hij zich tot de plaatselijke, grote country-bluesman Jimmy Reed. John's stem was lang niet zoals die nu is, hij was rauw en hortend (tenminste zo rauw en hortend als John zijn stem kon maken). John bracht een geweldige tijd door met zijn muziek, maar hij was half-serieus over een professionele toekomst.

Toen John zijn Highschool diploma had gehaald, wilde hij niets liever dan piloot worden om zo in zijn vader's voetsporen te treden en een beroemde vlieger te worden. Hij solliciteerde bij de luchtmacht, maar werd afgewezen omdat hij een bril droeg (vliegeniers mogen om voor de hand liggende redenen geen correctie-lenzen dragen). Ontmoedigd liet hij zich inschrijven aan de Texas Tech waar hij architectuur ging studeren vanwege een lichte aanleg voor tekenen.

John wilde eigenlijk zingen, maar hij kon zichzelf er niet van overtuigen, dat dat hetgene was wat hij zijn hele leven wilde doen. Hij was in één woord: bang.

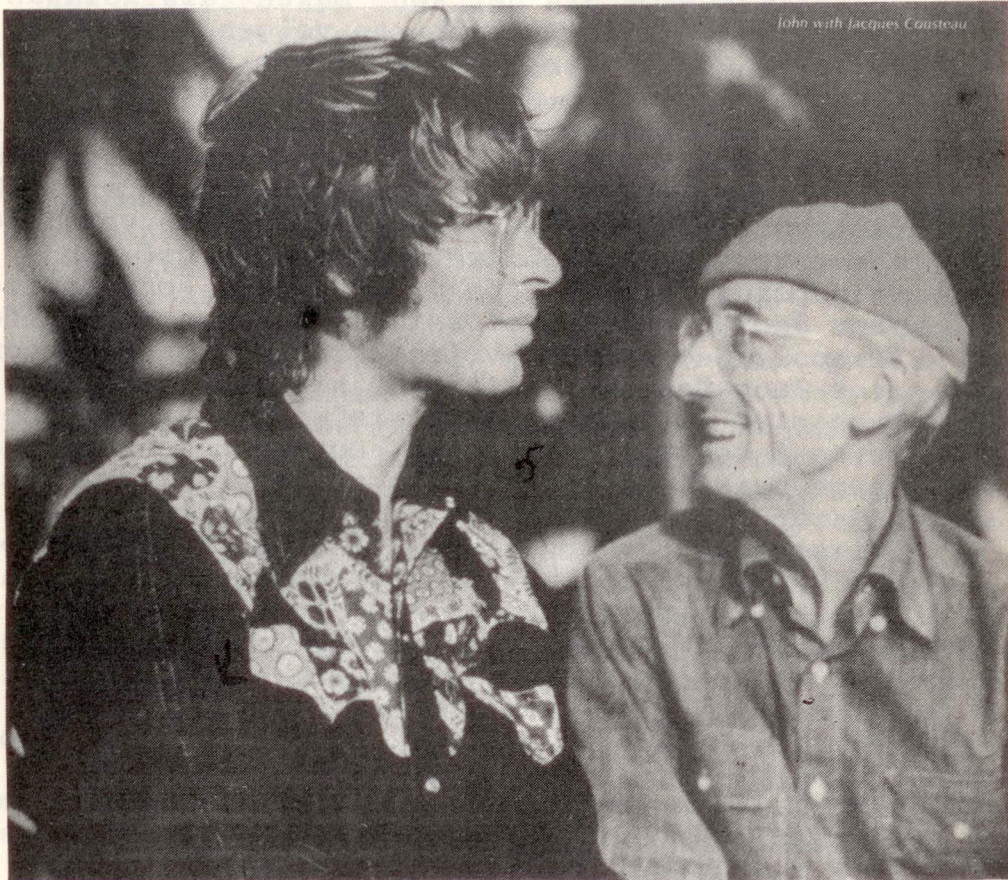
Zijn familie en vrienden moedigden hem ook niet erg aan. Ze dachten dat hij gek was toen hij voor het eerst sprak over een tochtje naar Californië om te kijken of hij het kon "maken" als folkzanger. Bang om zijn instinkt te volgen worstelde hij bijna drie jaar door, steeds minder aandacht schenkend aan zijn studie en meer aan muziek. Zijn vrienden luisterden erg graag naar John als hij de liedjes van het Kingston Trio, de Beatles en het Mitchell Trio speelde maar ze konden zich niet voorstellen dat John z'n brood kon verdienen als entertainer. Ze moesten toegeven dat John vrij populair was in de plaatselijke koffiehuisen, maar doorgaan als professional was een heel ander verhaal. Geen enkele vriend steunde John's droom; niet lang daarna realiseerde hij zich dat Texas Tech niet in zijn leven paste en in wat hij hoopte te maken van zijn leven. Dus John schreef een lange brief aan zijn ouders en legde uit waarom hij van school afging en dat hij hoopte te verhuizen naar Los Angeles om een folkzanger te worden. Zijn ouders waren wel verontrust over John's beslissing, maar steunden hem toch. Zijn vader beloofde hem \$ 200 te sturen om zijn zoon te helpen, en als John weer terug naar school zou willen zou hij alle uitgaven betalen.

John zou de liefde die zijn ouders hem gaven nooit vergeten - hij zegt dat de grootste liefde die iemand kan geven is: een ander de kans geven om te worden wat hij kan. John's ouders hielpen hem en hij zal hen daarvoor altijd dankbaar zijn. Nu de verplichting er was, wist John dat hij een stap in de realiteit zou nemen en dat maakte hem bang.

Na een week van slapeloze nachten pakte Henry John Deutchendorf alles wat hij had in een Chevy uit 1953 en verliet Texas met zonsopgang op een dag die hij nooit zal vergeten.

Tegen de middag, met de zon hoog aan de hemel, wist John dat hij de goede beslissing had genomen. Hij ging richting "The Golden West" om een folkzanger te worden.

John Denver en Jaques Ives Cousteau.

Justment blues. Spirit SONG TEKSTEN Shyunoos' away away

Dit keer GEEN nederlandse vertalingen, maar wel een aantal gloednieuwe teksten van de LP

: I WANT' TO LIVE

*There are children raised in sorrow
on a scorched and variant plain
There are children raised beneath the golden sun
There are children of the water, children of the
sand
and they cry out through the universe, their
voices raised as one!*

*I want to live, I want to grow
I want to see, I want to know
I want to share what I can give
I want to be, I want to live.*

*Have you gazed out on the ocean seeing the
breaching of a whale?
Have you watched the dolphins frolic in the foam?
Have you heard the song they hummed back years
500 miles away?
telling tales of ancient history, of passages and
home.*

CHORUS.

For the worker and the worrier, the lover and
the liar
For the native and the wanderer in time
For the maker and the user and the mother and
her son I am looking
For my family and all of you are mine.
We are standing all together, face to face and
arm in arm
We are standing on the threshold of a dream
No more hunger, no more killing, no more wasting
life away
It is simply an idea and I know it's time has
come!

CHORUS.

To The Wild Country

There are times I fear I loose myself
I don't know who I am
I get caught up in the struggle and the strain
With my back against the stone wall
My finger in the dam
I'm loosing strength and going down again
When I take a looke around me my eyes can't find
the sun
There's nothing wild as far as I can see
Then my heart turns to Alaska and freedom on the
run
and I can hear her spirit calling me.

to the mountains, I can rest there
to the river, I will be strong
to the forest, I'll find peace there
to the wild country, where I belong.

Oh I know, sometimes I worry unworldly ways and
means

and I can see the future killing me
On a misbegotten highway of prophesies and
dreams
a road to nowhere and eternity
and I know it's just changes, yes and mankind
marching on
I know we can't live in yesterday
But we're where to what we're loosing and what
it means to me
I'd give my life and throw the rest away.

to the mountains, I can rest there
to the river, I will be strong
to the forst, I'll find peace there
to the wild country, where I belong.

trade-wind

Riding on a trade-wind
Filling my sails with a soft and southerly breeze
Living on the ocean blue
Dreaming of the islands
Wrapping myself in a blow of a tropical moon
I never shiver when the sun go down
All the earth she sings to me
Every shallow every tree
Surely my love's shining like a sea

I can make you happy
If I can I take you away on a wave in my arms
Never leave you on the edge of a loan
If you feel like dancing
Rolling like the water across my sleepless night
Making me a peaceful place
All my life to be with you
All I ever want to do
Knowing you are feeling that way too
Piston thunder heavy seas
Rocky Mountain memories
Surely I was lost till I found these!

John Denver Fanclub Nederland

Fanclubblad nummer 1 - februari 1978
Verschijnt tweemaandelijks in het Nederlands en
het Engels.
Oplage: 500

FANCLUB- EN REDACTIEADRES:

Spechtstraat 24
Zwijndrecht
tel.: 078-29832

PUBLIC RELATIONS:

J. Franke
Beethovenstraat 6
Haaksbergen (0)

LIDMAATSCHAP:

per jaar: H.Fl. 12,50 / B.Frs. 200,00 / \$ 8,00
losse nummers:
H.Fl. 3,00 / B.Frs. 50,00 / \$ 1,50

Aanvangsdatum lidmaatschap: 1 januari 1978.

BANK: RABO-Bank Zwijndrecht - nr.: 1610-96-212
t.n.v. John Denver Fanclub - Zwijndrecht

GIRO: nr.: 347-31-71 t.n.v.:
John Denver Fanclub Nederland - Zwijndrecht

Het John Denver Fanclubblad is een uitgave van de
John Denver Fanclub Nederland; aangesloten bij de
Dutch Fanclub Federation, Postbus 196 te Hengelo

Niets van deze uitgave mag worden gereproduceerd
zonder schriftelijke toestemming van het bestuur

Druk: Vermaat - Zwijndrecht